

rentefrit. Ebeltoft Havn skal have sit Laan til $3\frac{3}{4}$ pCt. Rente og $1\frac{1}{4}$ pCt. Afdrag, saa ogsaa der har man vist sig væsentlig mindre fordringsfuld end med Hensyn til Holbæk Amtmandsbolig. Hvis det var muligt — men det er det jo ikke paa dette Stadium — at indrømme Vilkaar, som stemmede mere med de mangfoldige Tilfælde, hvor der er ydet Laan dels af Statskassen, dels af andre til Tilvejrbringelsen af Embedsboliger, skulde det være mig kært, men som Sagen ligger, maa jeg altsaa tage det Forbehold, at Bevillingen eventuelt ikke bliver benyttet, eftersom man jo dog maa have Lov at laane Penge der, hvor de kunne faas paa den fordelagtigste Maade.

Med Hensyn til det af den ærede Ordfører fremdragne Spørgsmaal om Stiftstidernes Privilegier, er Forholdet jo dette, at jeg i det Privilegium, som i afgivte Januar Maaned er blevet udstedt, har taget Hensyn til alle de Ønsker, som fra Finansudvalget under Forhandlingerne med det, ere fremsatte til mig. Alle de Henstillinger og Anmodninger om ved en saadan Afgørelse ikke at præjudicere noget for Fremtiden, har jeg fulgt, og jeg har kun gjort det, at jeg paa et Tidspunkt, hvor det var nødvendigt for mig at tage Bestemmelse, men hvor der endnu ikke var opnaaet Enighed med det ærede Finansudvalget om Afgiftens Størrelse, har fastsat denne Afgift til at andrage Halvdelen af, hvad de paagældende Bekendtgørelser indbringe. Dertil har jeg saa, for at Forhandlingerne ogsaa i den Henseende bestandig kunne genoptages om dette Spørgsmaal, som har staaet paa i mange Aar, aabnet Adgang til ogsaa paa det Punkt at kunne forandre Afgiftens Størrelse, for saa vidt der maatte blive opnaaet Overenskomst i saa Henseende. Jeg har selv, efter Forhandlingerne i Finansudvalget, fastsat disse forskellige Vilkaar, fordi jeg fandt, de vare forstandige og rimelige, og jeg er ganske rede til at udtale til den ærede Ordfører, at jeg agter at benytte den samme Fremgangsmaade, dersom det Tilfælde i min Ministertid paa ny skulde indtræde, at et Privilegium for en Stiftstidende maatte blive ledigt. Jeg har forstaaet Privilegierne saaledes, at de gælde indtil videre. Det forekommer mig at være naturligt, at den Autoritet, altsaa Centraladministrationen med Kongens Tiltrædelse, som giver et saadant Privilegium, ogsaa maa være berettiget til at tage det tilbage; det ligger i selve Privilegiets Beskaffenhed. Men en anden Sag er det,

som ogsaa berørt af den ærede Ordfører, at man selvfølgelig ikke gør Brug af en saadan Adgang, naar der ikke foreligger gode Grunde eller Nødvendighed derfor, og det er det Tilfælde, som endnu ikke har foreligget, idet man ikke har taget et Privilegium bort fra nogen, som var i Besiddelse deraf. Men ogsaa i den Henseende mener jeg, at den ærede Ordførers Udtalelser falde meget nøje sammen med de af mig fremsatte Betragtninger. At det vilde have været godt ved Spørgsmaalet om „Berlingske Tidende“s Privilegium, at have haft Oplysning om Bladets Indtægter og Udgifter; er rigtigt, men det har man haft ved Spørgsmaalet om Aalborg Stiftstidendes Privilegium, og man vil faa det fremdeles hver Gang, der bliver Tale om Privilegier. Man kan muligvis, og jeg har ikke erklæret mig uvillig dertil, stille Forlangende til de forskellige Stiftstidender om Opgivelse af deres Indtægter i alt Fald for Avertissementernes Vedkommende. Men jeg vil i Anledning af, at den ærede Ordfører fremhævede, at man havde faaet det opgivet fra „Berlingske Tidende“, gøre opmærksom paa, at det har man ogsaa faaet ved „Aalborg Stiftstidende“, og jeg finder, at det er fuldstændig naturligt og rigtigt, at disse Data, naar der er Tale om et Privilegiums Uddeling, komme til at foreligge tilligemed hvilke som helst andre Oplysninger, man maatte ønske, hvorimod jeg ikke har følt mig ganske sikker med Hensyn til, om det vilde være rigtigt eller berettiget midt under Driften eller under rolige Forhold, hvor der ikke foreligger Tanke om at foretage Forandring med Hensyn til et Blad, at fordre disse Oplysninger om Indtægten ved de offentlige Avertissementer. Jeg har heller ikke faaet nogen Tilskyndelse i saa Henseende gennem de mundtlige Forhandlinger med det ærede Finansudvalg. Vi ere altsaa ganske enige for det Spørgsmaals Vedkommende, hvilket det er mig meget kært at konstatere.

Der er endnu kun tilbage det af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) stillede Forslag om Tilskud til de fri Fattiggasser og Københavns Kommunalbestyrelse til Understøttelse af arbejdsløse, 500,000 Kr. Jeg vil ikke nægte, at jeg er bleven noget forundret ved at se dette Forslag. Jeg har ikke haft nogen som helst Formodning om, at der vilde blive stillet et saadant Forslag. Det er under Forhandlingerne i Finansudvalget ikke bragt frem af det ærede Medlem. Det maa være blevet stillet, efter at jeg har haft den Ære at forhandle